

Скопје града по край ті'окъ Вардаръ,
А Едрене широки сокаци.

126.

Немечка Кралица и Марко.

Книга пишеть Немечка Кралица,
Еле пишеть кому ке ъ пратить?
Ке ъ пратить Маркоѣ Кралевикѣ,
Ке ъ пратить книга по гаврана.
Тога гавранъ ѣ съ отго'орвить:
„А егиди Нѣмечка Кралице!
Ясъ Марка не си го познаамъ,
Да го видамъ, книга да му да'амъ.“
Тога велить Нѣмечка кралица:
„Ти да пойдийшъ въ Орицка на'а,
Да го барашъ Марка по ме'ани,
По здравица ти ке го познаишъ.“
Гавранъ дойде Орицка на'а,
Си го найде Марка по ме'ани,
По здравица Марка го разбрала,
Му ъ фърли книга на скуте'и.
И си зеде Марко бѣла книга,
Книга пейть дробни сѣлди ронить;
Що да видить чудо и големо!
Що пушила Нѣмечка Кралица: —
„Аль си живо, Марко, али умре,
Що не згази во наша-ва земя;
Ево иматъ трі'есетъ години,
Попаднале цѣрни Арапини,
Не можиме свадба ди сториме,
Юнаци-те 'си-те остаре'а
Девойки-те 'си-те остаре'а.“
Тога велить Марко Кралевике:
„А егиди мой вѣрни дружини!
Аль идете сега да о'име,
Да одиме во Нѣмечка земя,
Д' исечиме цѣрни-не Арапи,
От' имало трі'есетъ години,